

Večernik

Leto II. (IX.), štev. 72

Maribor, sreda 28. marca 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Zakaj je bilo treba pet let zamude?

KAJ DOKAZUJE POROČILO MARIBORSKEGA OBLASTNEGA ODBORA. TEŽKO OŠKODOVANI GOSPODARSKI INTERESI.

Maribor, 28. marca.

V ponedeljek, 26. tm. se je sestala oblastna skupščina k svoji sedmi redni seji. Predsednik oblastnega odbora je podal poročilo o dosedanjem delovanju oblastne samouprave. Poročilo omenja predvsem cestne gradbe, ki so se izvršile deloma na novo, deloma pa popravile stare cestne zveze. Predvsem je tu nova okrajna cesta Lisično-Prevorje-Sv. Urban v srezu Šmarje, ki jo je počela graditi že pred mnogimi leti državna uprava, a delo radi večnega pomanjkanja kredita ni šlo izpod rok. Sedaj so dela tako napredovala, da bo cestna zgradba že letošnjo jesen dovršena. Izvršene so predpriprave za zgradbo nove okrajne ceste Gornja Radgona-Sčavnica-Sv. Benedikt in se pridne gradnja že sedaj spomladi. Ceste v Mežiški dolini, ki so bile vsa leta od prevrata skoro popolnoma zanemarjene, se sedaj pridno popravljajo. Potrošenih je v to svrhu že krog 100.000 Din in so nastavljeni tam 4 novi cestarji. Izvršene so tudi predpriprave za cesto Radmanci-Turnišče v Prekmurju, ki se prične že letos graditi. Za načrte za nove ceste Ljutomer-Cezanec in Presika-Štrigova je oblastna samouprava prispevala po 10.000 Din. Oblastni odbor je podprl tudi z znatnimi zneski siromašne občine za gradnjo novih cest in mostov. Graditi se je pričela nova okrajna cesta Stranje-Zibika v šmarnskem srezu.

V drugi vrsti se je mnogo storilo za regulacije. Hudinja pri Celju se regulira in so dela že do polovice izvršena. Dela na Mislini se bližajo koncu. Delna regulacija Meže pri Prevaljah je izvršena. Predpriprave se vrše za regulacijo Dravinje, Savinje, Zlatice in Rogoznice. Oblastni odbor je dal 50.000 Din na razpolago okrajnemu zastopu v Ljutomeru, da je na Muri, ki je sicer državna reka, pri Moti napravil najpotrebnejše obrambne zgradbe. Z še nezbranim kreditom 450.000 Din se bodo še letos na spomlad ob Muri uredile najnujnejše obrambne zgradbe. Ustanovljen so posebni gradbeni odbori, ki bodo pod tehničnim nadzorstvom državnega vodstva regulaciji Mure izvršili potrebna dela v Petaincih, Dekleševcih, Ižakovcih, Melincih pri Spodnji in Zgornji Bistrici in pri Bučkovcih. Znatne zneske je dala oblastna samouprava za regulacijska dela v Medjimurju.

Tudi za razna melioracijska dela (osušenje travnikov itd.) so bili izplačani znatni zneski. Za letos se pripravljajo poleg že navedenih še zgradba novega mostu čez Dravo pri Zg. Dupleku skupno z okr. zastopom, občinami in interesenti.

Vidimo torej uspehe, ki jih dosega oblastna samouprava v interesu našega narodnega gospodarstva in našega splošnega napredka. Pri tem pa se ne moremo otežiti neprijetnega občutka ob spominu na to, da smo morali čakati na oživetje oblastne samouprave celih pet let, od aprila 1922., ko je zakon o izgradnji oblastnih samo-

uprav stopil v veljavo, pa do februarja 1927, ko so izvoljene oblastne skupščine pričele poslovati. Samo se zamislimo v dejanski položaj in preračunajmo, koliko bi se v gornjem smislu lahko bilo tekom petih let izpremenilo, če bi bilo mogoče tekom enega leta obstoja oblastne samouprave na raznih poljih doseči tako znatne uspehe. Vse naše ceste bi bile danes že urejene, na stotine kilometrov novih cest bi bilo izgrajenih, naši potoki in naše reke bi bile lahko že vse regulirane, na tisoče ljudi bi bilo lahko ostalo v domovini in imelo pri teh delih svoj zaslužek, splošni gospodarski napredek bi bilo zaznamovati v kmetijstvu, obrti in povsod drugod. Tako pa smo zamudili celih pet let v brezdelju.

Zakaj vse to? Zato, ker se je ista SLS, ki danes hoče uspehe oblastne samouprave eksploatirati v svoje strankarske svrhe, skozi pet let upirala izvedbi zakona o oblastnih samoupravah, ker je skozi pet let z intrigami in političnimi alijansami z reakcionarci preprečevala razpis volitev v oblastne skupščine in tako oropala naše ljudstvo vseh blagodat, ki bi jih bilo moglo biti deležno v gospodarskem in socialnem pogledu. Poročilo oblastnega odbora je jasen dokaz, kako težko je politika SLS od leta 1922. do leta 1927. oškodovala naše ljudstvo.

SMRT ADMIRALA-DELAVERCA.

PARIZ, 28. marca. V Antibesu je umrl včeraj ruski begunec, admiral Skalovski, poveljnik ruskega baltijskega bojnega brodovja v svetovni vojni in slavn branilec Riškega zaliva. Skalovski je bil sin priprostih kmečkih starišev in je bil sedaj zaposlen kot navaden delavec.

Ogenj v trgovini čevljev na Grajskem trgu.

V trgovini čevljev gđ. Anice Traun na Grajskem trgu se je danes ravno ob končanju dela za obelodanski odmor začel dvigati dim izmed zabojev, polnih čevljev. Na pomoč sta prihitela dva stražnika, za njima pa gasilec. Prvi stražnik je razmetel gorčice penirane škatle in kmalu je bil ogenj ugasnjen. V enem zavoju je s papirjem vred zgorelo precej čevljev, druga dva sta pa od strani ožgana. Škode bo nekaj tisoč dinarjev. Kako je ogenj nastal še ni določeno. Mogoče je kak posestnik lokalnega vrgele tleči cigaretni ogorak med zavojne in med papir.

Povratek iz Rusije po 10 letih.

Iz Sangaja na Kitajskem je prispel te dni na Sušak jugoslovanski dobrovoljec v svetovni vojni, Ilija Lukić iz Bosanske Gradiške. Takoj začetkom vojne je pobegnil v Rusijo in stopil tamkaj takoj v dobrovoljsko legijo. Kot tak se je boril v Dobruži in bil tam tudi ranjen. Ko so odšli dobrovoljci na solunsko fronto, je ostal on radi bolezni v Rusiji, kjer se je kasneje tudi oženil. Iz Rusije je odšel potem v Sangaj, kjer je bil več let zaposlen kot sluga. Sedaj se je vrnil v domovino z ženo in dvema otrokoma, a brez vsakih sredstev. V skrajni sili so mu priskočili na pomoč prijatelji in mu omogočili, da se je mogel odpeljati v svoj rojstni kraj, Bosansko Gradiško.

Potresi in povodnji v Italiji

MOČNI POTRESNI SUNKI V FURLANIJ. — OPUSTOŠENJA IN ČLOVEŠKE ŽRTVE.

Vse potresne opazovalnice v Srednji Evropi so zaznamovale v ponedeljek in torek serijo manjših in večjih potresnih sunkov. Intenziteta bobnenja je bila ponekod celo tako močna, da je vrglo iglozaznamovalko z mesta, še predno je prišel najmočnejši val. Središče potresa je bilo v Furlaniji, kjer je napravil potres znatno škodo in zahteval tudi človeške žrtve.

Na Dunaju so čutili potres le v višjih nadstropjih, vendar ni nobene škode. Nekoliko močnejši efekt so imeli potresni sunki v Ljubljani, toda istotako brez posledic.

Tem večjo paniko pa je povzročil potres zato v Furlaniji. V Vidmu (Udine) so občutili prvo močno podzemsko bobnenje ob 4. popoldne. V Tolmezzu se je ura na velikem cerkvenem stolpu ustavila točno ob 15.48. Potres so občutili v vsej dolini Tagliamenta in je prebivalstvo prestrašeno v največji naglici zbežalo iz hiš na prosto. V Vaccazu se je porušilo več zidov, mnogo hiš pa je došlo do znatne poškodbe. Podrobnosti o posledicah potresa sicer še manjkajo, vendar znaša že po dosedanjih poročilih število mrtvih 12, okoli 40 oseb pa je bilo več ali manj ranjenih. V ogroženo ozemlje Tagliamenta je odšlo vojaštvo, da vzdržuje red in mir in pomaga pri reše-

valnih delih. Ker so telefonske in brzojavne proge skoro povsod pretrgane, še ni mogoče dobiti jasne slike opustošenja.

Vrh tega prihajajo iz Italije poročila o velikih nevihtah in neurjih z usodnimi posledicami. Že par dni nepretrgoma dežuje, ponekod pa divjajo tudi snežni viharji. Temperatura je močno padla in bati se je, da pride do velikih povodenj. Pri Vicenzi so reke že tako močno narasle, da so na več krajih prestopile bregove in poplavlile polja. Številne hiše so v nevarnosti, da se vsak čas porušijo. V Santa Agostino so morali izprazniti več hiš, v dolini Brente je promet deloma ustavljen. V tirolskih gorah se je odtrgalo več plazov.

RIM, 28. marca. V Mestre je poplava tako velika, da je mnogo cest pod vodo. V Portogruaro so poplavljeni mlini, travniki, polja in vrtovi. Nad Toscano in Campagno je divjala včeraj strašna nevihta. V Avellinu je strela vpepelila neko hišo, ubila enega otroka in ranila več oseb. V provinci Lucca je med nevihto padala toča in pokrila okolico 16 cm na debelo. Sadovnjaki so skoro popolnoma uničeni. V Trevisu so celi predeli pod vodo. V bližnjih vaseh je na stotine kmečkih rodbin odrezanih od ostalega sveta. V Cortini d'Ampezzo je zapadel sneg 70 cm na debelo.

Narodna skupščina

BEOGRAD, 28. marca. Na današnji seji skupščine je prišlo ob priliki čitanja zapisnika do ostrega prerekanja med opozicijo in vladno večino. Zapisnik namreč ugotavlja, da je na zadnji seji glasovalo za proračun 191 poslancev, posl. Maček pa je ugotovil, da je bilo navzočih le 132 poslancev. (Pribečević: »Falsificirajo, ker ne morejo živeti brez falsifikatov!«) Zahteval je, da se to ugotovi v zapisniku, kar pa je skupščinski tajnik odklonil, češ, da ni mogoče kontrolirati, kdaj kdo odhaja iz dvorane. Med splošnim prerekanjem je odredil predsednik glasovanje in je vladna večina Mačkov predlog odklonila.

Nato se je dr. Perić v krasnem govoru spominjal pok. Juraja Biankinja. Naglašal je, da je vest o smrti tega narodnega velikana pretresla ves naš narod širom naše lepe domovine, za katero je pokojnik neumorno deloval nad 50 let. Bóg je blagoslovil njegovo delo in mu naklonil visoko starost, da je lahko doživel sadove svojega dela. Pokojnik naj služi kot vzor mlajšim pokolenjem, kako je treba služiti svojemu narodu in domovini. Poslanci so stoji poslušali predsednikov govor in počastili spomin velikega pokojnika s trikratnim »Slava!« klicom.

Nato je predsednik v znak žalovanja prekinil sejo za pet minut.

Odkritje starodavnega mesta

LONDON, 28. marca. V džunglah v Siamu je odkril neki ameriški potnik razvaline starega velikega mesta. Razvaline leže 175 milj od Angkerja, znamenitega po tisoč let stari trdnjavi in svojih starodavnih svetiščih. Med razvalinami je okoli 60 svetišč in velika citadela, ki je obdana od jezera, polnega krokodilov.

Poraz Pilsudskega v parlamentu

VARSAVA, 28. marca. Na današnji seji parlamenta se je vršila volitev sejskega maršala. Čeprav je Pilsudski avtoritativno priporočal kot kandidata prof. Bartela, je ta že pri prvi volitvi propadel, pri drugi volitvi pa je bil izvoljen z 206 glasovi leve, narodnih manjšin in centra za sejskega maršala socialistični poslanec Daszynski, čegar izvolitev je sprejela levica z viharim plaskanjem, dočim so vladni poslanci takoj zapustili dvorano. Tudi ministri so po objavi rezultata volitev demonstrativno odšli iz parlamenta. Seja je bila nato zaključena. Izvolitev Daszynskega za sejskega maršala je politični položaj na Poljskem še poostрила. Vladni krogi zato ne izključujejo možnosti, da bo parlament znova razpuščen in razpisane nove volitve.

Stolp Karla Velikega v razvalinah

PARIZ, 28. marca. V Toursu se je včeraj ponoči zrušil eden najstarejših spomenikov Francije, stolp Karla Velikega, ki izvira iz leta 800. Stolp je težka, masivna zgradba in je bil zadnji ostanek katedrale Karla Velikega, v kateri so bili pokopani zemski ostanki njegove so-proge. Stolp leži v najbolj prometnem delu mesta. Vendar so še pravočasno zaprli vso bližnjo okolico, ustavili ulični promet in izpraznili ogrožene hiše. Južni del stolpa se je porušil že zvečer med strašnim bobnenjem. Razvaline so popolnoma zaprle vse bližnje ulice ter te žko poškodovale sosednje hiše. Vsled pravočasnih varnostnih ukrepov človeških žrtev k sreči ni bilo. Tudi nepoškodovani severni del stolpa grozi, da se vsak trenutek poruši.

Zdravniško društvo v Mariboru je na svoji seji dne 22. t. m. naklonilo vdovi po umrlem zdravniku dr. Smerdu 1000 Din.

Javni in zasebni nasadi v mestu

MALO HVALE, MALO GRAJE — POSESTNIKOM VRTOV V ALBUM!

Maribor, 28. marca.

Že parkrat je pisal »Večernik« o mestnih drevoredih, o parku, o novih načrtih glede oplešnjevanja ulic; sedaj z odkritosrčnim, sedaj z narejenim navdušenjem. Posebno jasno se je pokazalo slednje takrat, ko je nekdo nekako opravičujoč se poročal o »vandalizmu« v Korosčevi ulici (od drž. učiteljskega naprepa proti športnim prostorom), kjer je neusmiljeno pela sekira in škripala žaga, podirajoče lepe kostanje, ki niso bili tam prav nikomur na potu in kjer bi bili odločujoči faktorji vsaj vsakemu drugemu lahko prizanesli. Tisto »potrošavanje« na javorje, ki jih bodo enkrat vsadili in bodo čez deset let toliko zrasli, da bo dobila opustošena ulica zopet prijazno lice, je precej klaverno, ako človek malo natančneje opazuje javorje v Cankarjevi ulici, na katere je bil svojčas nek dopisnik tako ponosen.

Tisti javorji so namreč veliki revčki. Najprej jih manjka lepo število; za njihovo nadomestitev se nikdo ne zanima. Dva sta napol posušena, a ga ni človeka, ki bi suhe veje oklestil ozir. odžagal, s čemer bi se morda drevo rešilo. Najlepša je pa ta, da jih je svojčas, najbrže še pred vojno, skrbna roka obdala z lesenimi kolčki, da bi bili zavarovani pred poškodbami in je dotičnik zvezal kolčke k debelu s čvrsto žico. Nekaj teh kolčkov je seveda v teku časa strohnelo, nekaj jih je polomila hudobna roka, ponekod je pa ostala gola žica, ki danes krepko postalo deblo neusmiljeno reže v kožo in meso, t. j. skorjo in les. Ako je res, da je rastlina živo bitje, saj reagira, potem ni treba dalje dokazovati, da so ti javorji revčki, ki kličejo po ustanovitvi društva proti trpinčenju rastlin in spominjajo na poljskega zajca, ki je odtrgal konec zanjke, a se mu je del okoli vratu zarasel v kožo in meso.

Naravnost dobro de estetici — ljubitelju flore, ko zavije iz tistega rastlinskega špitala v Maistrovo ulico. Tam je na vogalu Aškerčeve zaseben vrt, mal paradiz. Umetnik je bil brezdvomno, ki ga je zasnoval in imoviti človek in zavarovan v harmonično lepoto. Preinogi Mariborčan hodi dnevno mimo onega krasnega kotička, ne da bi ga opazil in cenil in občudoval. Že sedaj kličejo v varnem zavetju iz zemlje pod košato magnolijo, ki bo v maju enkrat vzcvetela v razkošni beli obleki, gizdalinski vrtni žefran, bel, vijoličast in rumen, ter pohlevni zvončki, ki vsi oznanjujejo — pač tudi letos prvi v našem mestu — veselo pomlad, kljub neprijetni stiski zimi, ki nas je tolikanj vzljubila, da nas kar zapustiti ne more. Vsak dan, ko vreme le dopušča, so pridne roke na delu, ki režejo, čistijo, sipljejo, gladijo, vežejo, vse nežno, razumno, smoteno, a vodi jih očitno oni duh, ki si je svojčas v vsakoletnem majniku prerajeno krasoto zasamjal. In ni več daleč dan, ko bo na tisoče bujnih, žlahtnih, duhtenih cvetov najrazličnejših vrst vrtnic žarelo proti sinjemu nebu, belih, rumenih, svetlo in krvavo rdečih in bodo nad njimi sanjavo se zibali vršički tistih dreves z rjastimi, zelenimi, rdečimi listi in se jim bodo smehljali iznad arhitektonsko krasne verande bujni grozdi svetlomodne, dišeče glčinijske. S tem krasnim okvirom se bo seveda divno spajala visoka postava častitljive belolase dame, ki bo šetala po belih stezicah....

Toda to krasoto bo prav kmalu poskrila s svojimi visokimi poganki zavistipolna. Eden obkrožujoča živa meja, da ga bo branila pred občudujočimi očmi mimoidočega in pred ono plebejsko koruzo, kupi dišečega gnoja in žlahtnega krompirja, ki se šopiri tam na parceli onkraj ulice, obdan z umetnim plotom rjaste, nekdanj celo bodeče žice, ki jo nosijo vegasti strohneli kolji vseh možnih oblik in debelosti. Ekstremi!!

Še drugi zasebni vrtovi so omembe vredni, ki krasijo ulice osobito novejšega dela mesta. Cela vrsta jih je, toda glede zasnove in enotnosti nikakor ne dosežejo prej omenjenega v Maistrovi ulici. Pozornost vzbujajo angleški vrti skoro na koncu Maistrove ulice, ki spominja s svojimi vodnimi igrami nekoliko na rokoko; z dojmom dolgočasje nav-

daja gledalca velik nasad za palačo vel. župana, v oči padajo razna eksotična drevesa in grmičje za bivšo Scherbaumovo vilo, ki jim bo najbrže v precejšnji meri v pogubljenje nameravani prizidek k oblastnemu uradnemu poslopiju. Ni prezreti na novo urejenega vrta na vogalu Cankarjeve in Razlagove ulice, ki ga bo seveda dotlej kvarila ona visoka bela lišna stena, dokler je ne bo do primerne višine prekrila že nasajena divja trta plezalka. Prijetno iznenadi opazovalca malo dalje v Razlagovi ulici globok vrt, ki ga krasijo v poletju razen premnogega cvetja krasna muza, ki nas spominja na topli jug in svoje posestrime palme. Še na dvojce biserčkov naj opozorimo čitatelje »Večernika«: na ona grmičasta drevesca na vogalu Maistrove in Ciril-Metodove ulice in tam na koncu Razlagove ulice, skoro nasproti ženskega učiteljskega ki bodo v 14 dneh zažarela v stošočih nežnih rožnobarvnih malih cvetih in na one (približno 20) visokostebelnate fukcije, ki dišijo vrtiček hiše na vogalu Ciril-Metodove in Prešernove ulice.

Oni ozki in dolgi vrtički-hodniki, ki so med pločnikom in hišo, uspevajo precej dobro na južni in zapadni strani, kjer čuva nad njimi skrbno oko gospodarja. Inteligentna, so pa ponajveč prava karikatura tam, kjer zapoveduje v njih kakka hišnica z geslom: malo rože, malo peteršilčka in korenčka, pa spet par nageljčkov in — škoda, da ni več prostora za salato in krompirček! Žalostni pa so nad vse oni ozki predhišni vrtički na se verni strani; vlažen, algam podoben mah, šopi pušpana, ki spominjajo na pokopališče, jetične vrtnice! Ali ne bi mestni vrtnar ali kak drug strokovnjak odpomogel tej mizeriji s pametnim nasvetom? Nimamo-li tudi lepih rastlin, ki ljubijo senco? Sicer bi pa tudi zadostovalo, da bi se pridna roka večkrat pobrigala za tiste neobglenčke in po navadi zanemarjene gredice.

Pomlad je pred durmi! Zgenite se gospodarji vsi, da po svojih močeh pripomorete k oplešnavi mesta!

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Sreda, 28. marca ob 20. uri »Orlov« ab. D. Kuponi. Zadnjič.

Četrtek, 29. marca ob 20. uri »Pri treh mladenkah« ab. B. Kuponi.

Petek, 30. marca. Zaprto.

Sobota, 31. marca ob 20. uri »Urh, grof celjski« ab. C. Kuponi.

Nedelja, 1. aprila ob 15. uri »Pasijon«.

Prvič. Kuponi. — Ob 20. uri »Dobri vojak Svejk«.

»Pasijon« v marib. gledališču. Na cvetno nedeljo ob 3. pop. se vprizori krasni Deutsch-Finžgarjev »Pasijon« (Trpljenje Kristusovo), v katerem nastopi čez 60 oseb. Opozorjamo že danes, zlasti tudi okoliško občinstvo na to delo, ki se bo vprizorilo le parkrat, potem se pa odstavi za več let z repertoarja.

„Rupertov dež“

Letošnje vreme že vsem prešeda, v igred ima veliko zamudo in 40-teri mučenci so ga pošteno polomili. Kmetje na Pohorju in v Slov. goricih so pričeli obupavati... Vsi tradicionalni koledarski vremenski preroki so se letos zakleli! Tudi včerajšnji Rupert, ki je posebno za Slov. gorice važna oseba, se je pojavil z usodepolnim dežjem, da je lilo kot iz škafe.

»Če na Ruperta dež pada, kašča pridelkov strada!« Tako pravi pregovor, ki ga pozna vsak otrok. Pravijo tudi, da Rupert travo odklene. Pa letos je ni odklenil, zato vlada žalost povsod. Upamo, da nam Velika noč popravi, kar je zagrešil Rupert.

Direktna telefonska zveza Beograd — Pariz.

Ministrstvo pošte se pogaja s francosko in švicarsko brzojavno upravo, da se tekom meseca aprila omogoči direktna telefonska zveza Beograd — Zagreb — Ljubljana — Curih — Ženeva — Pariz. Dosedaj izvršeni poskusi so pokazali zadovoljive rezultate.

Mariborski in dnevni drobiš

Uzdrževanje cest v mariborski oblasti

Po predloženi uredbi oblastnega odbora o organizaciji cestne vzdrževalne uprave se delijo samoupravne ceste v oblastne, okrajne in občinske ali vaške. V svojo upravo sprejme mariborska oblast sledeče ceste ter jih proglasi za oblastne: drž. meja pri Dravogradu — Maribor — Ptuj — Čakovec — Letinski most; Pesnica — Sv. Lenart — Sv. Trojica — Sv. Benedikt — Ščavnica — Gornja Radgona; Ormož — Ljutomer — Veržej — most čez Muro (Beltinci); Dravograd — Slovenjgradec — Šoštanj — Celje; Celje — Šmarje — Rogatec — Ptuj; Sv. Urban — Prevorje — Lozje — Sv. Peter do oblastne meje; državna meja pri Gederovcih — Murska Sobota — Beltinci — Dobrovnik — Dolnja Lendava; Murska Sobota — Martjanci — Prosenjakovec; Martjanci — Srebrni breg; Ptuj — Krapina in Vojnik — Dobrna.

Vse druge ceste, ki so jih dosedaj vzdrževali na bivšem Štajerskem okrajni zastopi, na Koroškem deželni odbor, v Prekmurju in Medjimurju komitatski upravni odbori in katere niso bile prevzete v oblastno upravo, ostanejo okrajne ceste in se bodo tudi odslej na vsem ozemlju mariborske oblasti nazivale z naslovom »okrajne ceste«. Sem spadajo tudi ceste, ki jih v bodoče prevzamejo okrajni zastopi oziroma cestni odbori v svojo lastno upravo in vzdrževanje in jih proglase za okrajne ceste.

Nadzorstvo oblasti nad okrajnimi cestami se vrši tako-le: Okrajni zastopi odnosno cestni odbori so dolžni prositi oblastni odbor za sodelovanje pri sledečih poslih: pri sestavi rednih letnih proračunov za vzdrževanje cest, pri pregledovanju letnih obračunov, pri sklepanju večjih dobavnih pogodb, pri ugotovitvi gradbenih potreb in pri kolavdacijah in končno: pri sestavi gradbenih programov za nove ceste. Oblastni odbor je upravičen odkazati okrajnim zastopom dobavo gramozov iz gotovih postaj, daje pa brezplačno tehnično in v upoštevanje vrednih slučajih tudi materialno pomoč in podporo za ceste. Potrebna vzdrževana dela na okrajnih cestah bo izvršil oblastni odbor na račun okrajnih zastopov, ki potrebnega dela na poziv nečelo sami izvršiti.

Na sedežih okrajnih zastopov oziroma cestnih odborov in v krajih, ki jih bode določil oblastni odbor, bodo vršili nadzorovalno službo nad cestami kot organi oblastnega odbora cestni nadzorniki. V njih delokrog spada predvsem: nadzorstvo nad cestariji na oblastnih in okrajnih cestah, nad občinskimi cestami, nad cestami in cestnimi napravami.

Oblastni odbor, okrajni zastopi in cestni odbori morajo na svojih cestah postaviti čestarje v takem številu, da bo zajamčena možnost dobrega vzdrževanja cest. Za cestarsko službo bo izdan poseben pravilnik.

Ljudska univerza v Mariboru

V ženskem ciklu sledi v petek 30. marca ob 8. zvečer zelo aktualno predavanje o socialnem in pravnem položaju nezakonke matere in nezakonkega otroka. Predavala bo odvetnica iz Zagreba ga. dr. Mara Ilič.

V ponedeljek 2. aprila »Francoska glasba«, gđc. Jadviga Poženel pianistka iz Ljubljane.

V torek 3. aprila v Studencih: ga. A. M. Karlin iz Celja: »Delovne prilagoditve širom sveta« s skloptičnimi slikami.

V sredo 4. aprila v Mariboru: ga. M. A. Karlin iz Celja: »Dve leti na Malajskih otokih« s prekrasnimi diapozitivi.

Praktični sodniški izpit

je položil pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani p. dr. Srečko Grmovšek, pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču.

Umrla je

danes gđc. Dorica Benko, hčerka posestnika in gostilničarja na Koroški cesti 47 v 21. letu starosti. Pogreb se bo vršil v petek 30. tm. iz mrtvašnice mestnega pokopališča na magdalensko pokopališče. Njej mir in pokoj, rodbini pa sožalje.

Slovensko trgovsko društvo v Mariboru poziva svoje članstvo, da se zanesljivo udeleži današnjega občnega zbora Trgovskega gremija, ki se bo vršil danes, ob 7. zvečer v Gambinovi dvorani. — Občni zbor je zelo važen in je zato udeležba vseh njuno potrebna.

Oblastni odbor Jadranske straže v Mariboru

odpoveduje vsled smrti svojega dosmrtnega predsednika, bivšega narodnega poslanca, ministra n. r., velikega narodnjaka, vzor moža domoljuba g. Juraja Biankinija, ki je naglo preminul dne 27. marca, v znak žalosti po blagem pokojniku nameravane prireditve, pomladna Jadranske straže, ki bi se imele vršiti dne 1. in 2. aprila. Prireditve se bodo vršile šele po velikonočnih šolskih počitnicah. — Oblastni odbor Jadranske straže.

Funkcionarji Društva narodov v Jugoslaviji

Včeraj so prispeli iz Ženeve v Beograd pod vodstvom Pierra Comerta trije funkcionarji Društva narodov. Comert je načelnik informativnega oddelka Društva narodov in je izvršil sedaj službeni poset naši državi. Za Beogradom bo posetil Zagreb in potem se Ljubljano, ter bo povsod predaval o pomenu in ciljih Društva narodov.

Tovariši železničarji!

Pod okriljem Ljudske univerze in francoskega krožka prirediti, kakor razvidno iz lepakov, gospodična Jadviga Poženelova, hčerka našega stanovskega tovariša, v ponedeljek dne 2. aprila v kazinski dvorani klavirski koncert. Kdor ni sam dovolj glasheno izobražen, naj pošlje svojo hčerko ali sina, ki se uči morda tega odličnega instrumenta. Želite prvovrsten. Cene, zlasti dijaške vstopnice, nizke. Tudi tu se držimo gesla: Svoji k svojim! — Frole.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je prejela od več strani manjše in tudi večje zneske, ki jih vporabi v kritje svojih ogromnih stroškov za manjšinsko delo ob jezikovnih mejah. Lepa hvala vsem darovalcem! Darovi se bodo izkazali v mesečnem izkazu začetkom prihodnjega meseca.

Obrtniki!

Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani je izdala lepo knjigo, ki opisuje obrtniški položaj in naloge obrtništva in njegovih organizacij v bližnji bodočnosti. Knjiga je nadvse koristna za vsakega obrtnika. Izpopolnjuje jo tudi 74 slik v bakrotisku naših odličnih gospodarskih strokovnjakov in slike združnih načelnikov. Knjigo vsem obrtnikom toplo priporočamo. — Naroča se pri Zvezi obrtnih zadrug v Ljubljani, Bethovenova ulica 10, pritličje, levo: Cena knjige je 40 Din brez poštnine.

Neprijeten dež

nas gnjavi od včeraj popoldne. V ponedeljek je že bila podoba, da prorok v stoletnem koledarju res nekaj ve, ko pravi, da se 26. tm. zjasni in postane zopet toplo do sobote 31. tm. Toplo je sicer ostalo od ponedeljka in upamo, da temperatura ne pade več, a zjasniti se noče za nobeno ceno. Dežuje že skoro neprestano od včeraj okoli 14. ure. Naši poljedelci so zlasti včeraj na dan sv. Ruperta s skrbjo gledali v pratiko in pravijo: če na Ruperta dež pada, kašča pridelkov strada. Morebiti pa se bo kakor stoletni koledar tudi ta starodni rek zmotil!

Z rano na glavi,

precej težko, je prišel v mariborsko bolnico 20letni pek Janez Šlebinger iz Frana. Ranjen je bil istočasno, ko je dobil viničar Legat revolverski strel v glavo. Dotični ki je streljal na Legata, je pripadal večji pretepaški družbi. Iz kakega povoda jih je dobil Šlebinger s kolom po glavi še ni dognano.

Društvo hišnih posestnikov za Maribor in okolico

vabi svoje člane k občnemu zboru, ki bo v nedeljo, dne 1. aprila ob 9. dop. v Gambinovi dvorani, Gregorčičeva ulica 29.

Od najlepših, najlepše

desine-blogo za moške in damske spomladanske obleke in plašče: ima letos v zalogi tvrdka L. Ornik, Koroška 9. Klub prvovrstnih kvaliteta, najnižje cene.

„Večno ljubezen pa človeku“

PISATELJ MAKSIM GORKIJ 27. MARCA STAR 60 LET.

Ko je naštel, kaj vse ima in daje za umetnost, resnico, pravico, življenje, je veliki pisatelj zaključil: »Večno ljubezen pa človeku«. In zvest je tej zaobljubi! Z vsemi svojimi deli je na predstraži človečanstva. Od začetka svojega pisateljskega delovanja je romantik in človek hrepčenja, človek, ki vedno plava proti toku ter preživlja notranjo revolucijo. Revolucionarnost je nareč aktivizem hrepčenja. Revolucionarji zavračajo kompromise, romantiki pa najtrdnije verujejo v svobodo in odrešenje človeštva. S kakšnimi sredstvi in metodami zasledujejo uresničenje svojega hrepčenja, je postranska stvar. Eni si izberejo upor, drugi prorokujejo vse najboljše potom tega ali onega naroda, Gorkij si je pa izbral kot svoje sredstvo natančno in verno slikanje trpljenja tega sveta.

Njegov »bivši človek«, potepuh, »bosjak« na viharini stepi ali pa v bednem nočnem azilu, je napram »meščanu« človek velikih iluzij in ljubezni do večnih resnic. Z bosjaki in delavci najnižjih kategorij je preživel Gorkij dolga leta in zato pozna bolj kot vsi drugi pisatelji rusko naravo ob majki Volgi, ob morju, v stepi, v mestu, v rodovinski dolini — in človeka, ki se povsod tod bori za kosček kruha. Narava mu je simbol svobode in zato se je tudi leta 1917. postavil na stran revolucionarjev. Kot nasprotnik uničevanja je videl pravico v dviganju in udejstvovanju skozi dolge veke zatiranih mas. Naj se narava udejstvuje, kakor ji je dano.

Od vseh biografij so njegove lastne najboljše. Tudi pri opisovanju samega sebe je Gorkij najčistejši in najdoslednejši naturalist. Svojim »Spominom« je letos pod naslovom »Lastna karakteristika« med drugim pripisal tudi sledeče: »Z vso dušo ljubim knjigo, nisem pa nikdar bil samo književnik. Tako je tudi z drugimi ruskimi literati. Ruska literarna zgodovina je namreč tesno zvezana z bojem ruske vlade proti književnosti in proti literatom. Žalostna zgodovina začenja v 18. stoletju s pisateljem Vasiljem Trediakovskim, ki je bil, obsojen na šibe, največji pesnik Puškin jo je označil z obupnim svojim vzklikom: »Sam vrag me je z razumom in talentom ravno v Rusiji spravil na svet!« — in še danes ni pravega upanja, da bo že jutri boljše. Težkih okoliščin, pod katerimi moramo živeti in delati, ne omenjam v opravičilo nepopolnosti svojih del, marveč le zato, da se pri

meni in pri drugih ruskih pisateljih marsikaj boljše razume.

Ljubil sem Čehova in privoščim mu, da je še pred vojno umrl. Vojna bi ga umorila ali pa zastrupila s sovraštvom do človeštva. Dobro se spominjam na njegov pogreb. Rakev v Moskvi tako »silno priljubljenega« pisatelja so pripeljali v zelenem špeditijskem vozu, ki je imel na vratih z velikimi črkami napis: »Za ostrige«. Na kolodvoru je čakala na mrtvega pisatelja manjša gruča ljudi. Tedaj so pa ravno pripeljali krsto nekega v Mandžuriji umrlega generala in ko se je začela vojaška godba, so vsi ljudje na kolodvoru glasno razpravljali, kako to, da Čehova pokopavajo z vojaško muziko. Ko se je pomota ugotovila, je bil pa glasen smeh. Pogrebcev je bilo kakih sto, šli so pa eni kakor na svatbo, drugi so govorili o psehi, tretji o svojem letovišču in neka pisano nališpana dama je pripovedovala čmerikavemu staremu gospodu: »Oh, kako ljubezniv je bil! Pa tako šaljiv!« — Pred sprevodom je jahal debel policijski oficir na debelem belcu. Vse je bilo tako kruto banalno in nasprotno spominu na velikega, duhovitega umetnika.

Pisateljsko modo, slavo in filistre ima zelo na piki. Začetek svoje slave opisuje tako-le:

»Leta 1901. sem prišel prvič v Petrograd, v mesto ravnih črt in negotovih ljudi. Tedaj sem bil v »modi«, »slava« me je obiskala, življenje mi je pa postalo neprijetno. V najširših krogih sem postal popularen. Ko grem neke noči preko Antiškovega mosta, me dohitita dva moža, navidez kramarja ali pa brivca. Eden me nekako prestrašeno pogleda v lice ter reče polglasno svojemu tovarišu: »Glej, glej, to je vendar Gorkij!« Drugi se ustavi, me ogleduje od nog do glave in ko me pusti naprej, zakliče ves navdušen: »Za vruga, saj ima celo galoše!«

Nekoč sem se dal slikati s člani uredništva nekega lista in glej — v družbo se je vstulil tudi agent tajne policije. Seveda sem dobro opazil tudi naklonjene nasmeške žensk in brezpomembne poglede deklet, in kakor vsi mladi ljudje, ki prvič okusijo slavo, sem bil tedaj gotovo podoben puranu. Veselje nad slavo je pa naglo minilo in vsakemu častilcu bi rad na najbolj drastičen način pokazal, kako malo mi je do slave. Smejal bi se, ko bi videl, kako je presenečen in prestrašen.

Čegav je tat?

Eden prvih pariških juvelirjev je poslal po pošti dragoceno biserno ovratnico svoji podružnici v London. Da si prihrani na poštnini okrog 60 frankov, je trdka zavojček z ovratnico oddala priporočeno brez navedbe vrednosti. Dragocen zavojček je bil odposlan z dvanaestimi drugimi zavojčki iz Pariza in je vpisan v vseh pošto-ambulančnih seznamih na progi Paris-Dieppe. Prihodnja postaja pošiljatelj bi bila New-Haven. Tja je pa prišlo samo 12 zavojčkov, trinajesti — dragoceni je manjkal. Biserna ovratnica je morala biti ukradena ali pri carinski reviziji, ali pa pri prvi angleški poštni postaji. Tvrdka lahko dvigne od poštne uprave za navadne rekomandirane pošiljke določeno odškodnino 100 frankov, ker je tako varčevala pri poštnih stroških. Tatove zasleduje brezuspešno francoska in angleška policija. Po francoskih listih se piše: »Zasledovanje tatov onkraj kanala«, po angleških pa: »Francoski tat biserne ovratnice še vedno ni prijet«.

Svečenik — požigalec?

Nedavno je bil aretiran v Toulouse na Francoskem vitez legije časti in večkrat odlikovani general asirsko-kaldejskih oddelkov Eilof, ki so ga osumili požiga palače in gospodarskih poslopij rojaka generala Evasa. Čez nekaj dni pa pride na policijo neki kaldejski svečenik Juan

Salilea, ki je izjavil, da je Eilof na požigu nedolžen in da je zažgal Evasove hiše Salib, ker goji že staro mržnjo do Evasa, nad katerim se je hotel maščevati. Pri hišni preiskavi je našla policija v stanovanju svečenika Saliba obširno korespondenco, iz katere je razvidno, da gre res za zelo zapleteno krvno osve-to. Generala Eilofa so sicer izpustili, ker zanika zločin; vendar ga policija vsaj udeležbe na požigu še vedno sumi, ker je imel Eilof z generalom Evasom še neke stare račune neporavnane.

Protituberkulozne znamke.

Francija je resno na delu, da z vsemi razpoložljivimi sredstvi omeji na minimum jetiko, ki zahteva ogromno žrtev. Poleg mnogih nabiralnih akcij so uvedli pretekle božične praznike z državno pomočjo posebne protituberkulozne znamke, ki so bile v dveh mesecih popolnoma razprodane. Samo na teh znamkah so dobili Francozi čistih 14 milijonov za borbo proti strašni ljudski bolezni. Ta izreden uspeh so proslavili v Parizu kot pravi narodni praznik!

Nikdar ni prav.

On pride celo uro prepozno in se opravičuje: »Neznansko hudo je; oprostite, da sem se toliko zamudil!«

Ona: Nikar ne ironiziraj! Saj prav dobro veš, da sem tudi jaz pravkar prišla.

Senzacija z zločinci

Večkrat se zgodi, da se zanimanje kakega velikega mesta osredotoči na kaki grdi zločinski pojavi. Tako n. pr. se je ves Dunaj baval z morilko tenorista Grosavesca in če bi se poglobili v anale drugih mest, bi gotovo tudi po vrsti našli na senzacionalne zločine, ki so vzbudili večje zanimanje javnosti, kakor vsa velika človeštvu koristna dela. Še bolj kot v Evropi, so pa v Ameriki najhujši zločinci v središču silnega zanimanja. Ameriški ženski list »The Ladies Home Journal«, ki izhaja v milijonski nakladi, je moral sedaj izdati temperamenten poziv na ženstvo, naj opusti neokusno zanimanje za razne zločinske senzacije. V tem pozivu se navaja, da je bil morilec Hickman, ki je razsekal desetletno dekletce Mary Porter, nekaj časa pravi nacionalni heroj. Listi so prinašali dan na dan njegove slike in cinične opazke strašnega zločinca so bile tiskane z velikimi črkami. Izdajali so se celo bulletini, kaj si je naročil za zajutrek, kako mu je dišalo, kako se je oblekel, in ko so ga vodili iz ene ječe v drugo, so hrumeli skupaj tisočeri, da ga vidijo. V Chikagu je pa neki bogataš, tihotapec alkohola, izvršil umor in ko so ga zaprli, so prinašali listi v dolgih kolumnah njegova mnenja o politiki, kulturi itd. Ni čuda, da je neka izropana banka razpisala 5000 dolarjev na glavo vsakega roparja in sicer le tedaj, če je že mrt. Za živega pa ne da niti belica, ker bi postal junak dneva in javnosti. Primerje absurdneva zanimanja za zločince pa imamo tudi pri nas doma. Ko so po Hrvatski in Slavoniji vodili Prpičev razbojniško bando od enega kraja zločinov do drugega v svrhu preiskave, se je razbojnikom godilo, kakor v Indiji Koromandiji. Ljudje so jim nanosili jedi, tobaka in pijače menda iz same hvaležnosti, da jih razbojniki niso poprej pomorili. Pred par leti je pa Zagreb norel za mladostnim zločincem - morilecem Paski-jevičem in med fantalini in punčarami je zavladala celo moda obleke in frizure à la Paskijevič. To so blodnje, ki so vredne vse obsodbe. Vrh tega je pa toliko zanimanje za zločince tudi škodljivo, ker zapelje marsikoga zločinska popularnost na zločinski pot.

Cenik za razporoke

Mehikansko mesto Cuernavaca ima agenturo, ki opravlja za svoje klijente vse za ločitev zakona potrebne posle in korake. Ta agentura je začela sedaj razpošiljati cenike, v katerih je s cenami navedeno vse, kar more zakonci obeh spolov osvoboditi zakonskega jarma. Cenik je tako bogat, da se v njem najde tudi taksa za zape-ljivca, ki zapelje po vseh pravilih zape-ljivosti zakonsko polovico ter nastopi po potrebi tudi pri sodnji v dokaz, da je zakonska sreča uničena in da ni drugega izhoda, kakor ločitev. Svoje stalne cene imajo tudi anonimna pisma in vse druge spletke. Možje in žene, ki hočejo razdreti svoj zakonski jarem, imajo v ceniku bogato izbiro. Če pa sami ne morejo in ne znajo izbrati, je priporočljivo, da plačajo agenturi pavšalno takso 550 dolarjev, proti kateri se agentura obveže, da bo zakon gotovo razdrla na katerikoli način.

Anekdote o Voltairu

Nekdo, ki si je domišljeval, da je velik dramatik, je prinesel Voltairu svoj izdelek ter ga prosil za oceno. Voltaire rokopis prebere, potem ga pa vrže na mizo in reče: »Težava ni v tem, da se kaj takega napiše, marveč v tem, da se onemu, ki je kaj takega spisal, odgovori«.

V neki družbi so hoteli Voltairu laskati: »Oh, kako srečni in zadovoljni morate biti s svojimi deli!« — Nato Voltaire: »Meni je z deli ravno tako, kakor soprogu s koketno ženo. Vsi na svetu so veseli — razven mene«.

Ob papeževi prepovedi neke knjige so mu dejali: »Vaša knjiga je pa obsojena na grnado«.

Tem boljše. Moje knjige so kakor kostanji: Čim bolj se jih praži, tem lažje se jih proda«.

Sport

Prvenstvena tekma ISSK Maribor — SD Rapid

se ima odigrati prihodnjo nedeljo 1. aprila, kakor je bilo to že prvotno določeno. Da LNP ne bo mogel ustreči svojevrstni želji SD Rapida po oprostitvi te tekme, je bilo vsakemu športniku že od vsega početka jasno in se le čudimo naivnosti Rapida, ki je menda mislil, da bodo za njegove kaprice izdajali posebne pravil-nike pri podsavezu ali kaj... Tudi ISSK Maribor seveda absolutno vztraja na odigranju imenovane tekme, ker pač ni nikakega objektivnega razloga za nasprotno stališče. Obeta se nam torej za nedeljo mariborski derby, poslednja borba za končnega prvaka sezone 1927-28. Jeseni je bil Rapid v prvenstvenem srečanju poražen po »Mariboru« v razmerju 0:1 in mu ta zguba dveh točk dela take sitnosti, da mu ne pripomore do prvenstva niti morebitna nedeljsko zmag-a z malo razliko golov. Edino v slučaju, da bi bil poražen »Maribor« z gol-diferenco 3 ali več, se plasira »Rapid« na prvo mesto. Nedeljsko tekmo bo sodil g. dr. Odon Planinšek, čigar povratka v Maribor se veselijo vsi športni krogi. — V slučaju pa, da »Rapid« res ne bi hotel nastopiti, ga čeka razen ostalih neprilik par forfait zguba 0:3 in je »Maribor« že danes prvak.

Mussolini: »Tako ne pojde dalje...«

V prvem polčasu nedeljske nogometne tekme Italija-Madžarska so kakor znano vodili Madžari že 2:0. V odmoru pa so obiskali laške igralce v garderobi štirje ministri in je minister Dela Ginatti smrtnobled spregovoril: »Duce sporoča: tako ne bo šlo naprej, ker utegneta pr- nesti sramoto Italiji. Tepeni boste 5:0 in boste ponižali ponosno zidovje stadijona...« Nogometaši so si vzeli Mus-solinijeve besede k srcu in res zmagali tik pred odhvižgom tekme...

Mednarodne tekme v Beogradu.

Prihodnjo soboto in nedeljo igrata v Beogradu proti BSK dunajski Simmering in budimpeštanski Nemzeti.

Jugoslavija - Turška.

Ker bo nastopil za Veliko noč Hašk v Monakovem, Concordia pa v Zlinu, bo JNS sestavil naše moštvo proti Turčiji iz igralcev Gradjanskega in 5 do 6 Beo-grajčanov in Spličanov. Včeraj so javili Turki, da utegnajo odigrati v Zagrebu le eno tekmo, ker se jim mudi v Prago na trening za olimpijado. Potemtakem od-pade tekma Carigrad-Gradjanski in se bo vršila le Turčija-Jugoslavija. Nastopijo sledeči Turki: Ulvi; Kadri, Burham; Djerad, Nihad, Ismet; Mehmed, Alaeddine, Zeki, Kemal, Bedri. Sodil bo gosp. Ivančič iz Budimpešte.

Delavski sport v Belgiji.

O priliki stoletnice belgijske neodvisnosti bodo 1. 1930. velike slovesnosti in svetovne razstave v Antwerpenu in Liègeu. Odbor, ki vodi priprave za razstavo v Liègeu, je pooblastil tamošnjo delavsko sportno zvezo, naj organizira za to priložnost poseben športni teden.

Dr. Peltzer.

ki se je nedavno vrnil iz Amerike v svojo domovino, je te dni izjavil v Berlinu, da odide takoj po olimpijadi ponovno v Ameriko, da nastopi kot predavatelj in sportni učitelj na Columbia-University v New Yorku.

Usmiljeni eksaminator

Na neki francoski medicinski fakulteti polaga doctorandus svoj poslednji izpit. Profesorji ga zafrkujejo in gnjavijo, ker so pač mišljenja, da moraš za doctorat biti precej podkovan tako v znanju kot tudi v živcih. Kandidat je že docela zmešan in na koncu svojih moči. Sedaj se oglasi usmiljeno srce predsednika, ki vpraša študenta: »Vsaj na eno vprašanje mi odgovorite brez pogreške. Povejte mi, kaj pomeni »ustvariti?« — Radosten nad lahkim vprašanjem odvrne kandidat: »Ustvariti se pravi iz nič nekaj narediti«. — »Bravo, gospod kandidat; tudi mi bomo napravili iz vas doktorja!« zaključil predsednik izpraševanje.

Hans Dominik:

Oblast treh

Bilo je ob štirih popoldne. Silvester je na tečaju napel brezžične antene in je iskal Jano. Iskal jo je na motni plošči daljnovidne naprave in je ni mogel najti. Medtem ko je z žarilom iskal po Düsselдорfovskih cestah, je govoril v telefon besede obupa in ljubezni. Besede, ki so bile namenjene Jani, ki pa jih je prestregel dr. Glossin.

»Jana, ljubica moja, kje si? Ne morem te najti. Tvoja soba je prazna... Iščem te... Vse ceste, vsi trgi Düsseldorfa se vrste pred menoj. Samo tebe ni nikjer...«

Ne vem, kje si. Morda slišiš moj glas. Iskal te bom, dokler te ne najdem. Ves svet bom preiskal...«

Dr. Glossin se je prestrašil. Torej tako daleč je že dozorela iznajdba! Ves svet so mogli opazovati na sliki pred seboj. Silvester je iskal po Düsseldorfu. Treba mu je iskati samo v Linnais in zagledal bo svojega starega sovražnika. In v rokah ima moč... dr. Glossin o tem ni dvomil niti trenutka... da ga izpremeni v prah in pepel. Zalučal je telefon od sebe, ko da je prijel za žareče železo.

Proč odtod! Čim hitreje s tega mesta, kjer ga more že v prihodnjem trenutku zagledati trojica.

Planil je k Jani. Hipnotični zapah! so bili strti. Jana je bila zopet dostopna njegovi sugestivni sili. Napel je vse svoje sile. Gladil jo je z rokami preko čela in senc. Z vsa silo jo je podvrget svoji volji. Na njegov ukaz in z njegovo pomočjo se je dvignila s tal. Na njegov ukaz je pozabila na vse, kar se je dogodilo...

V ostrem tempu ju je voz pripeljal v Linnais. Bil je določen samo za enega potnika. Med vožnjo je dr. Glossin moral držati Jano tesno prižeto k sebi. Tukaj je izpopolnil svoj hipnotični vpliv.

Ko je Jana izstopila v Linnaisu iz voza, je bila mirna, mlada dama, ki potuje s svojim stricem. Vsak spomin na Silvestra, na Truworjev dom, na

vse zlo, ki ji ga je kdaj prizadejal dr. Glossin, je bil izbrisan iz njenih možganov.

Medtem ko ju je vlak nosil proti Haparandi, in letalo proti Stockholm, se je dr. Glossin končno javno odločil glede načrtov za bodočnost.

Iznajdba, nevarna iznajdba, ki je izročala oblast nad vsem svetom v roke enega samega človeka, je bila dokončana. Po besedah, ki jih je bil slišal v Janinem telefonskem aparatu, ni bilo o tem nobenega dvoma več.

Cyrus Stonard je z napovedjo vojne prišel prepozno. Oni trije niso samo živeli, temveč so imeli v rokah tudi moč, preprečiti vabank-igro diktatorja.

Čas je napočil, da se loči od Cyrusa Stonarda in prestopi na angleško stran. V to svrhu pa je bilo potrebno, da gre v London. Toda Anglija se je nahajala v vojni. Ves zračni promet je bil ustavljen. Proga Stockholm—London ni obratovala. Samo sršenov roj stotisočev vojnih letal je sršal okoli angleške obale, pripravljen strmoglaviti v globino vsako ladjo, ki bi se hotela približati otoku.

Kdor je hotel priti v Anglijo, se je moral poslužiti podmorskega tunela, ki je vezal Dover s Calaisom. Stara proga Stockholm—London je bila že nekaj dni prestavljena na progo Stockholm—Calais.

Letalo je prepeljalo dr. Glossina in Jano v nekaj urah v Calais. Pristalo je tik vlaka, ki je bil namenjen v London. Samo žična mreža ga je ločila od njega. Toda priti skozi to žično ograjo, ni bilo tako enostavno. Na oni strani je praktično že pričnela Anglija. Anglija, ki se je nahajala v težkem boju. Kontrola potnih listov je bila stroga. Mnogo se jih je rinilo k prehodu, toda več ko eden se je moral vrniti.

Dr. Glossinu se ni mudilo. Čakal je, držec Jano pod pazduho, na peronu in ogledoval svojo okolico.

Mora od tukaj ni bilo mogoče videti. Bilo je oddaljeno še kake tri kilometre. Poleg tega so zavirali razgled v to smer ogromni bazeni. Bazeni, ki so bili napolnjeni z morsk

vodo. Prav taki bazeni so se nahajali tudi na angleški strani in njihova naloga je bila, v slučaju potrebe v nekaj minutah zatopiti podmorski predor. Za slučaj namreč, da bi prišlo do vojne med Anglijo in Francijo in da bi skušale čete ene ali druge države pod morjem vdreti v sovražnikovo deželo.

Dr. Glossin je smehljalje ogledoval te naprave. Bile so zastarane. Danes se mora voditi boj na drug način.

Pomislil je na kužne bombe, na ponarejene bankovce. Medtem je prišel na vrsto. Ljudje pred prehodom so se redčili. Vzel je iz žepa svojo listnico in brskal med raznimi papirji. Z neko posetnico v roki je z Jano vred pasiral kontrolo.

Angleški uradniki so samo preleteli ponujeni jim papir in jima spoštljivo napravili mesto. Poznali so podpis ministrskega predsednika lorda Gashforta.

Pet minut kasneje je vlak zdrčal s kolodvora, se potopil v temo tunela, prebrzel trideset kilometrov pod morjem v prav toliko minutah in nato drvel preko cantenburyskih livad proti Londonu.

V nekem večjem london kem hotelu se je nastanil starejši gospod s svojo nečakinjo. Dr. Glossin iz Aberdeena. Njegovi dokumenti, ki jih je predložil kontrolnemu uradniku, so bili tako prvovrstni, da se mu brez nadaljnjega verjeli, da je njegova nečakinja svoje izgubila.

Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva: vsaka beseda 30 p. najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali redničnega značaja: vsaka beseda 50 p. najmanjši znesek Din 10.—

Takoj na prodaj.

Pisalna miza, omara za knjige, igralna mizica, fauteuil in 6 stolic (usnje) vse iz orehovega lesa, skoraj novo. Naslov po vse upravnost. 652

Mala družinska hiša

novozidana, 3 sobe, kuhinja, veža, veranda in vrt se takoj prodaja. Vprašati Dušanova ulica št. 2. 653

Stanovanje eno do dveh sob

in kuhinjo eventualno sobo s štedilnikom iščem za takoj. Naslov v upravi »Večernika«. 654

Namočene polenovke

vsak dan sveže, brez duha, dobite pri Ferdinandu Ussar, Glavni trg pod Veliko kavarno. — 655

Singer šivalne stroje

dobro ohranjene prodaja od Din 600 naprej Kralj, Maribor, Tvorniška c. 30. 650

Orehe

dobite po ceni v Mariboru Pod mostom št. 7, južna stran državnega mostu. 643

Abonenti

se še sprejemajo na izbornu hrano. Kosilo in večerja Din 12.50. Gambrinova dvorana, Gregorčičeva ul. 29. 626

Snaženje za Veliko noč

bo lahko, če boste čistili pohištvo, preproge in posteljnino s prahožerom, okna intla pa potom čistilnega zavoda »Diverson«, Cankarjeva ul. 14, Tel. 401. 570

Pokončevanje stenice

s plinom opravi poceni in hitro, »Diverson«, Cankarjeva ul. 14, Tel. 406. Naglo se uničijo tudi podgane, miši in ščurki. 571

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in muvelir, Maribor, Gosposka ulica 15. X

Spominjajte se CMD!

M. Berdals
Maribor

Za potovalno sezono

priporoča kovčke, kasete, torbe, nahrbtnike itd. v veliki izbiri, vseh vrst in tudi v vseh cenah

IVAN KRAVOS, MARIBOR
ALEKSANDROVA CESTA 13

Specijalni kovčki in torbice za potnike in vzorci se izgotove v lastni torbarski delavnici na Slomškovem trgu 6

Taft-svilo

à 88 Din doblate pri

J. Trpinu, Maribor
Glavni trg 17 20a Glavni trg 17

V AŠA ŽELJA

SE VAM IZPOLNI

IN IMELI BODETE OBLEKO IN PERILO IZ NAJBOLJŠEGA IN NOVOMODNEGA BLAGA PO ZELO NIZKIH CENAH, AKO SI ISTO NABAVITE PRI TVRDKI

I. N. ŠOSTARIČ - MARIBOR

ALEKSANDROVA CESTA STEV. 13

Oblastni odbor Jadranske straže v Mariboru javlja prežalostno vest, da je njen dosmrtni predsednik, bivši narodni poslanec, minister n. r., veliki domoljub in narodnjak

Don Juraj Blankini

v noči na 27. marca 1928 preminul.

Oblastni odbor Jadranske straže
Maribor

656

S potrjim srcem naznanjamo pretužno vest, da je naša iskreno in nad vse ljubljena nepozabna hčerka oziroma sestra

Dorica Benko

hčerka posestnika in gostilničarja na Koroški cesti 47

po kratki mučni bolezni v 21. letu starosti v sredo dne 28. tm. ob 1. uri zjutraj bogu vdano preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v petek dne 30. tm. ob 16. uri iz mrtvašnice mestnega pokopališča na magdalensko pokopališče.

Sv. maša zadušnica bo darovana dne 31. tm. ob 7. uri v Magdalenski cerkvi.

MARIBOR, dne 28. marca 1928.

Izidor in Rozika, stariši. Ida Benko sestra ter ostalo sorodstvo